

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De oculus. cap. xiii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A

IN iustum pereuntem in iustificatione sua: & hoc ipsum *Ecdi. 7.*
est vanitas.

Si quis videtur sapiens esse apud vos in hoc seculo, stultus *1. Cor. 3.*
fiat, vt sit sapiens. Sapientia enim huius mundi, stultitia est apud Deum. Scriptum est enim: Comprehendam sapientes in astutia eorum. Et iterum, Dominus nouit cogitationes sapientum, quoniam vanæ sunt. Nemo itaque gloriatur in hominibus.

Ne vnus aduersus alterum infletur pro alio. Quis enim te discernit? Quid autem habes quod non accepisti? Si autem accepisti, quid gloriaris quasi non acceperis? *4.*

B

Si quis se existimat aliquid esse, cum nihil sit, ipse se seducit. Opus autem suum *Gal. 6.*
probet vnusquisque: & sic in seipso gloriam habebit, & non in altero.

*Malim, cum recto studeam, vitiosus haberi,
Quam vitio indulgens, iusti clarescere fama,
Mendaxque ignarus mortalibus esse sepulcrum,
Quod licet interne sterentia corpora claudat,
Calce tamen nitet externa, gratoque colore.*

*Naz.
Carm. 10.*

*Famam nec omnem, nec nimis, queras velim,
Probum esse præstat, quam videri. Sin modum
Horres, inanem tu, nouam &, saltem fuge.*

In Tetrast

C

Leonem haberi simiam quid iuuerit?

Si tibi simiam in leonis speciem conformatam quispiam proponeret, an non te huius spectaculi puderet? Si verò graculus, auium omnium contemptissimus, oblectandi animi tui causa insolenter sese ostentaret, quid tandem tibi videretur? Coruus verò, qui se candido colore illeuerit, nonne multo maiorem risum mouebit?

Facile est sibi ipsi fucum facere, atque existimare se aliquid esse, cum nihil sit inani *In Apo-
log.*
videlicet opinione tumentem.

Opinio, vt ab antiquis dictum est, progressionis est euulsio. Nam qui inani opinione sibi blanditur, virtutis incrementum non sustinet.

Opinio natura impurum quiddam est.

D

De vino, & ipsius usu.

CAP. XII.

IN VM lætificat cor hominis.

Psal. 103.

Luxuriosa res vinum, & tumultuosa ebrietas: quicumque his delectatur, non erit sapiens. Date ficeram moerentibus, & vinum his *Pro. 20.*
qui amaro sunt animo: bibant, & obliuiscantur egestatis suæ, & doloris sui non recordentur amplius. *31.*

Vinum & mulieres apostatare faciunt sapientes. In vino ne fortem te præbe: *Ecdi. 19.*
multos enim perdidit vinum. Vinum ad lætitiã, & non ad ebrietatem creatum est ab initio. Exultatio cordis, & lætitiã animæ vinum multum ebibitum.

E

Nolite inebriari vino, in quo est luxuria.

Ephes. 5.

Noli adhuc aquam bibere, sed modico vino vtere, propter stomachum tuum, *1. Tim. 5.*
& frequentes tuas infirmitates.

Vinum Dei donum est, ad imbecillitatis solatium temperantibus hominibus concessum. Basil.

Modus optimus adhibendi vini, est corporis necessitas.

Vt vinum corpus, ita sermo Dei animum roborat.

Euagr.

Assumpto vino molestia animi facessunt, non secus atque caligo à venti turbine, in fugam conuersa.

De oculis.

CAP. XIII.

X iiiij

Pro. 16. 4.

Ecli. 31.

14.

23.

Mat. 6.

CVLVS res pulchras videns latificat cor. Oculi tui recta videant: & palpebræ tuæ iustè annuant.

Nequius oculo quid creatum est? ideo ab omni facie sua lachrimabitur, cum viderit. Oculus malus admala: & non satiabitur pane indigens, & in tristitia erit super mensam suam.

Domine pater, & Deus vitæ meæ, extollentiam oculorum meorum ne dederis mihi. Caue, & memento quia mala res

est oculus peruersus.

Lucerna corporis tui est oculus tuus. Si ergo oculus tuus fuerit simplex, totum corpus tuum lucidum erit. Si autem oculus tuus fuerit nequam, totum corpus tuum tenebrosum erit.

G

De probriis: & quòd neminem probriis laceffere oporteat.

CAP. XIII.

Pro. 11.

Esa. 51.

54.

VERTE à te probrosos sermones.

Opprobrium hominum nē timueritis, & contemptum eorum ne timeatis. Sicut enim vestimentum, sic comedet eos vermis: & sicut lanam, sic deuorabit eos tinea. Ne timeas quia ignominia tibi illata est, & non erubescas quia probro affectus es: quia sempiternæ ignominia obliuisceris, & probri non recordaberis amplius.

Ne execreris hominem, nec in ipsius oculis probro eum afficias.

Ecli. 22.

8.

7.

29.

Qui conuitiatur amico, dissoluit amicitiam. Ne probri infeceris hominem auertentem se à peccato. Memento quoniam omnes in correptione fumus.

Dedecus filiorum, mater sine honore. Ne irrideas hominē in amaritudine animæ: est enim qui humiliat & exaltat circumspector Deus. Graua hæc homini habenti sensum, correptio domus, & improperium foenerantis.

Nax.

Irenæi.

Euagr.

Philonis.

Didym.

Vna demum securitas est, nempe nemini calamitates suas exprobrare. Communis enim fortuna est: ac quid futurum sit, perspicere non potest.

Benedicentes semper ijs qui digni sunt, indignis autem nunquam maledicentes, ita demum nos quoque Dei gloriam & regnum consequemur.

Vituperare eum qui culpa caret, peccatum in Deum est.

Nemini calamitatem probri loco obijcias (Communis enim natura est) ne alioqui in ijsdem rebus deprehensus, tuamet conscientia iudicio condemnatus inueniaris.

Nec laus bonum, nec vituperatio malum hominem efficit.

De ijs qui breui tempore viuunt.

CAP. XV.

Iob. 14.

Sap. 4.

BENEDICTVS muliere natus, breui viuens tempore.

Raptus est, ne malitia mutaret intellectum eius: aut ne fictio deciperet animam illius. Consummatus in breui, expleuit tempora multa. Placita enim erat Domino vita ipsius. Propter hoc properauit educere illum de medio iniquitatis.

K

De iis qui lubenter iurant: & quòd à iuramento cauendum sit.

CAP. XVI.

Non